
อารมณ์เสียสินะ

ลงมาเถอะ

พี่ซีเฉิน!
ท่านช่วยดูหน่อยสิว่า
ขาข้าขาดหรือเปล่า!

หวายซัง ไม่เป็นไรแล้ว
แค่โดนจุดเดียวเท่านั้น

โดนแทงหรือ
แทงทะลุหรือเปล่า
พี่ซีเฉินช่วยข้าด้วยนะ

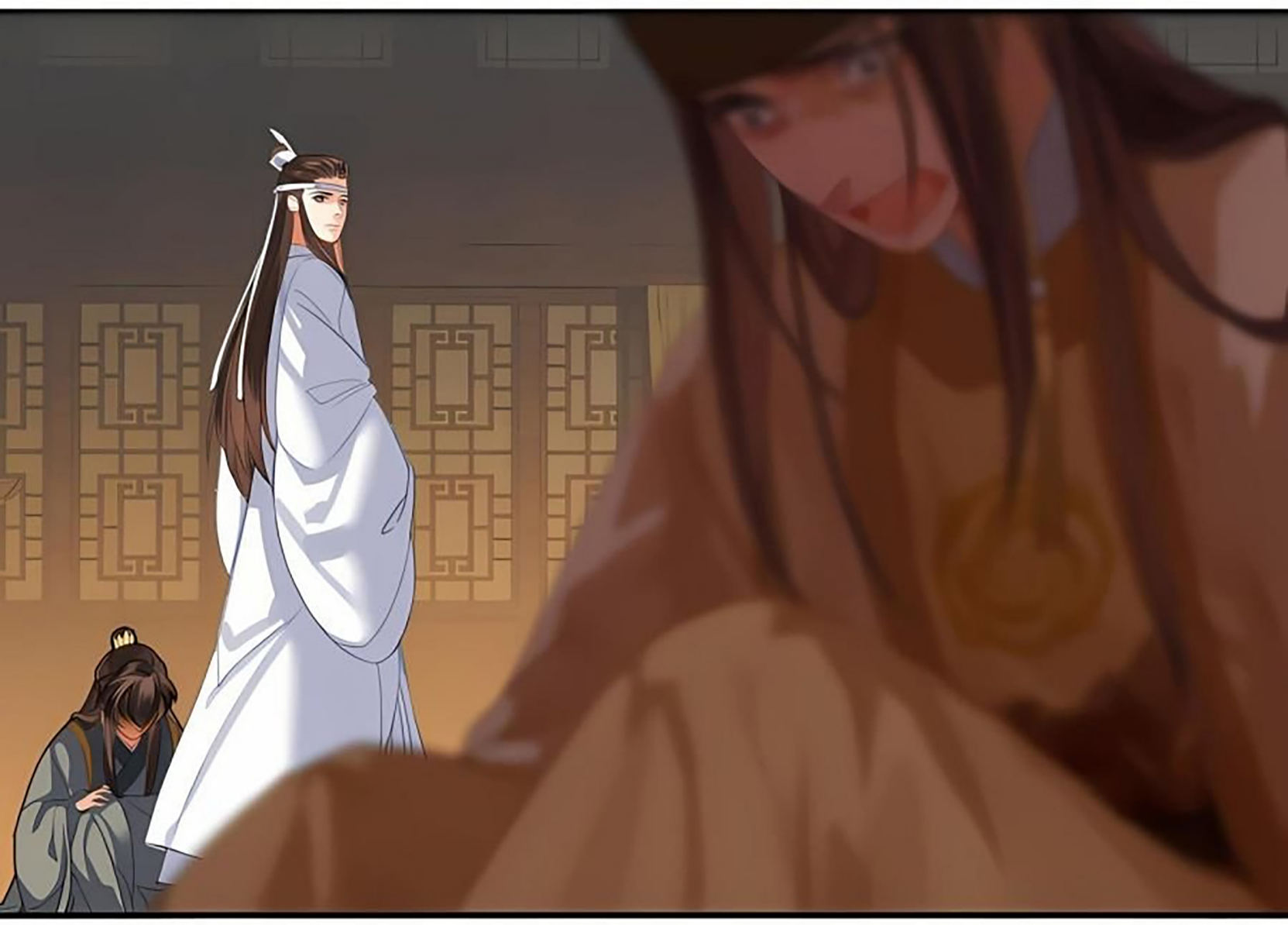
ไม่ได้ร้ายแรง
ขนาดนั้น

กินนี้ซะ
จะได้ไม่
เจ็บ

ทำไมข้า
โชคร้ายแบบนี้นะ
จู่ๆ ก็โดนซูหมิ่นซ่านจับ
มากลางทาง

เขาจะหนีไปอยู่แล้ว
ยังมาแทงข้าอีก!

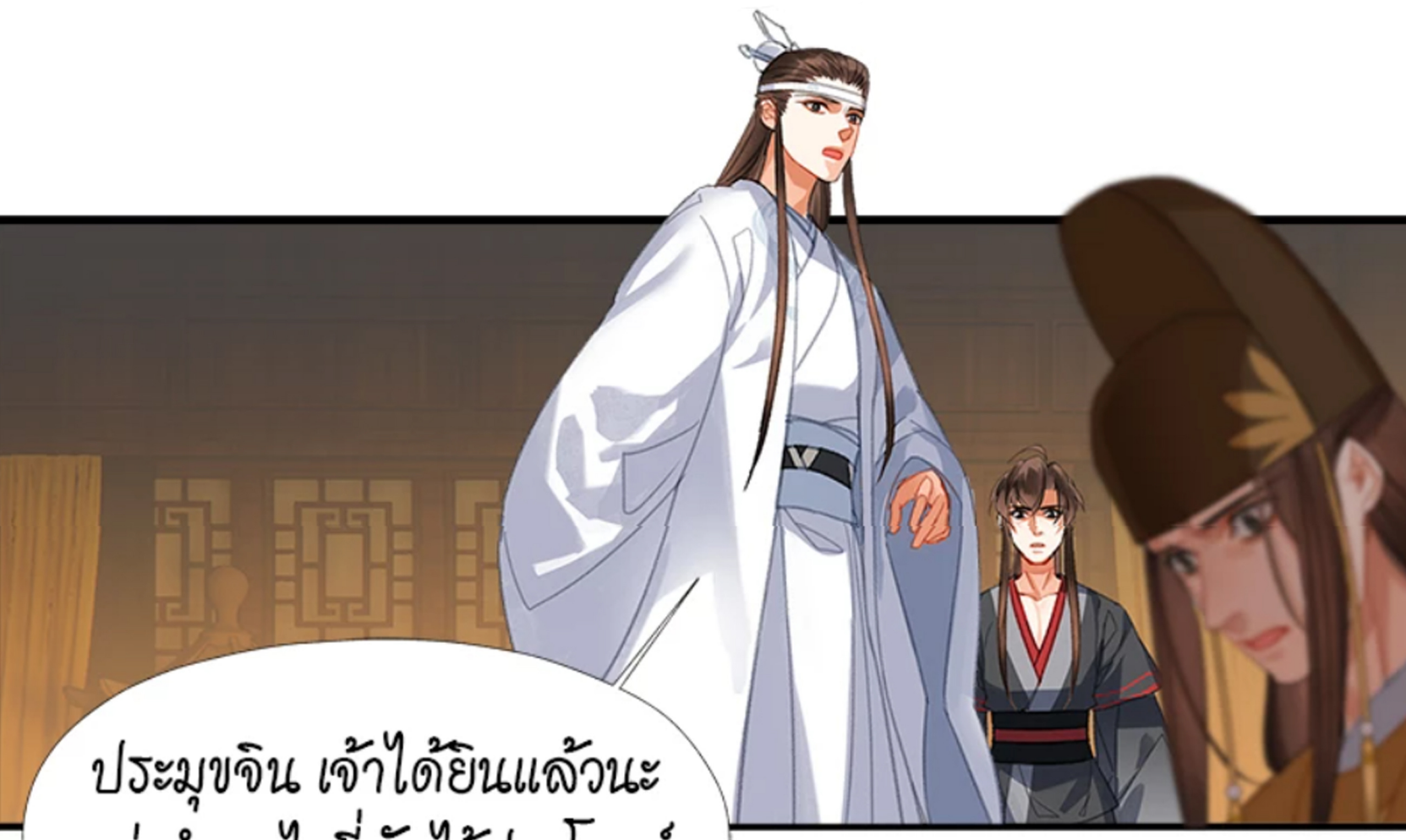

เฮ้อ....

คุณชายเว่ย
สภาพเขาตอนนี้คงจะ
ทำอะไรไม่ได้แล้ว
หากไม่ทำแผลให้เขา
เกรงว่าคงตายอยู่ที่นี่
ประมุข
หลาน

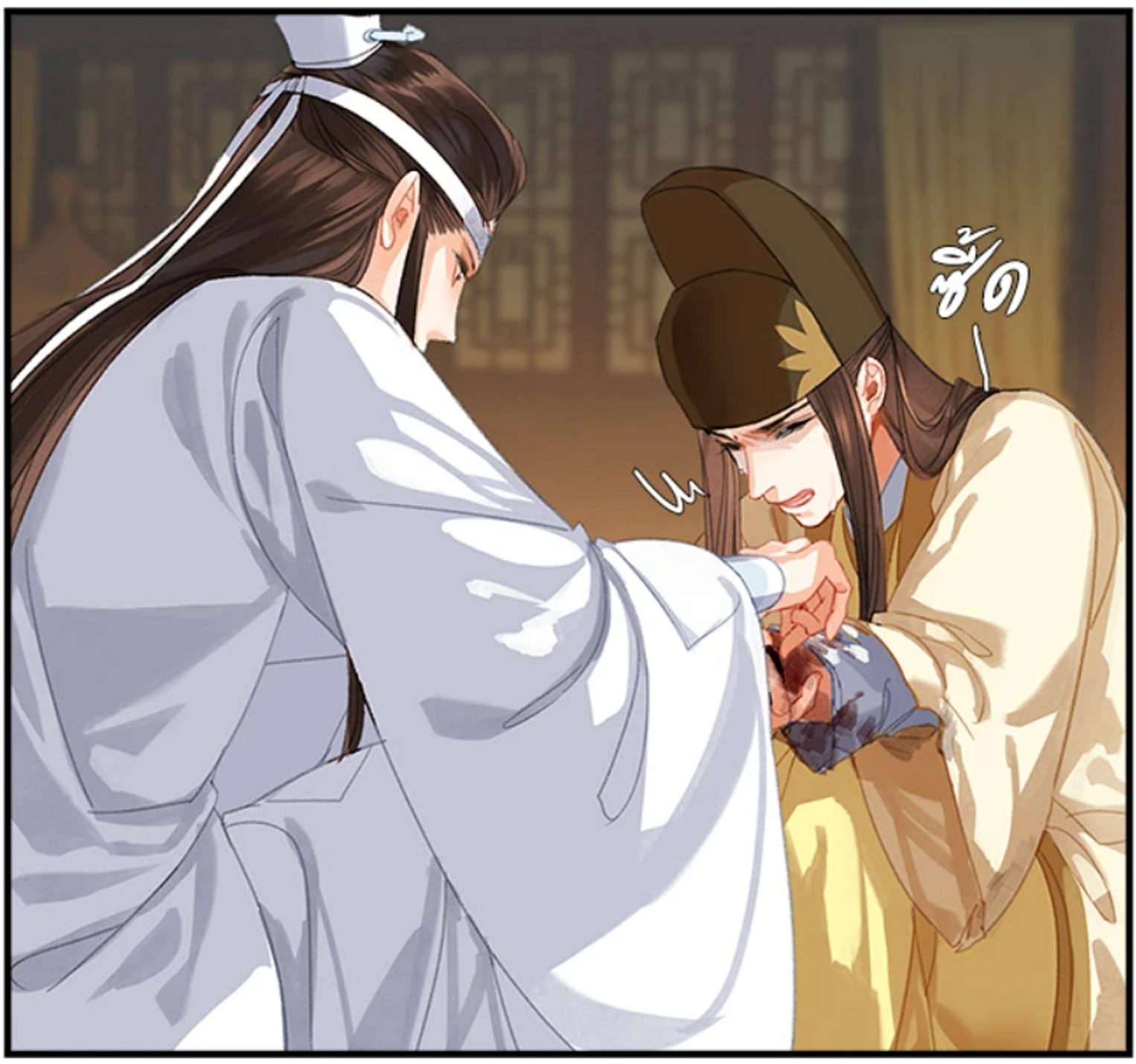

ข้าเข้าใจท่าน
ประมุขหลาน ข้าอยากเตือน
ท่านให้ระวังเขาเอาไว้
ทางที่ดีควรปิดปากเขาเอาไว้
อย่าให้เขาพูดอะไรได้อีก

ประมุขจิน เจ้าได้ยินแล้วนะ
อย่าทำอะไรที่มันไร้ประโยชน์
อีกเลย
มิเช่นนั้นข้าจะเอาชีวิตเจ้า...

โดยไม่รักษา
น้ำใจ

ขอบคุณเจ๋ออู๋จวิน

ซี้ด

ว่าจะลงโทษเขา
เสียหน่อย แต่ก็...

อ้อ ได้สิ

พี่ซีเฉินระวังข้างหลัง

!?
ฉึก!

เกิดอะไรขึ้น

มะ เมื่อครู่ข้าเห็น
พี่สาม...ไม่ใช่สิ
ข้าเห็นประมุขจิน
ยื่นมือมาข้างหลังท่าน
ไม่รู้ว่าเขาจะ

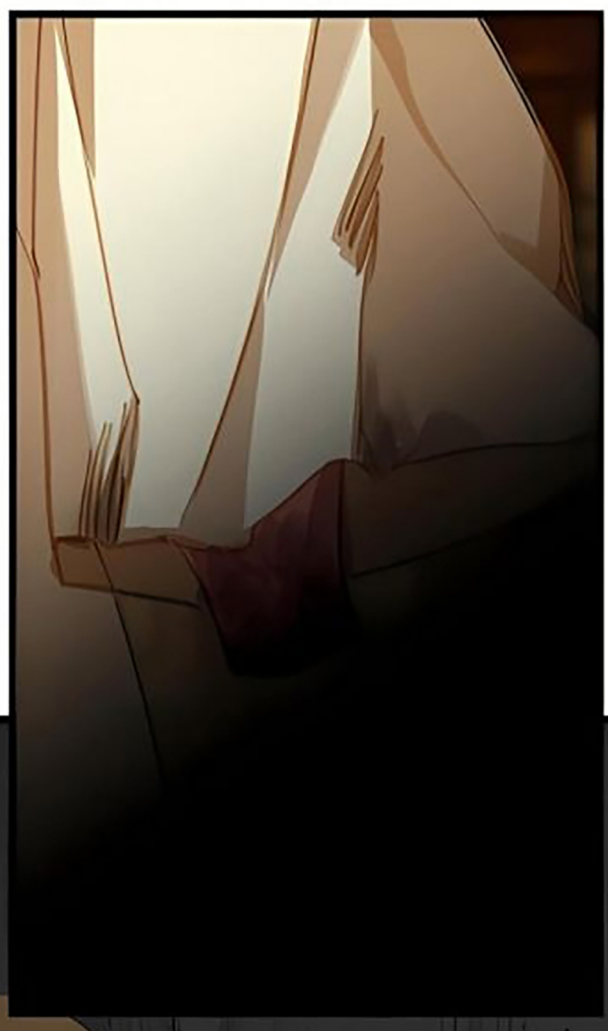

เขาถึงกับฝืนทำลาย
วิชาปิดปากเอง

เจ้าถึงกับ...

หลานซีเฉิน

ประมุขจิน
ข้าบอกแล้วว่า
หากเจ้าคิดจะทำอะไรอีก
ข้าจะไม่รักษาน้ำใจ

ใช่ ท่านบอก
แต่ข้าทำงั้นหรือ

หวายซัง
เจ้าช่างเก่งจริงๆ

ไม่คิดเลยว่าข้าจะมาตก
อยู่ในน้ำมือของเจ้าเช่นนี้...

“คนไม่รู้อะไรเลยสักอย่าง”!
มิน่าล่ะ...
ปิดบังมาตั้งหลายปี
เจ้าคงจะลำบากแย่!

พี่ซีเฉิน
ท่านต้องเชื่อข้านะ
เมื่อครู่ข้าเห็นเขา...

เจ้า

อย่าขยับ

หลานซีเฉิน!
ในชีวิตนี้
ข้าพูดจาโป้ปด
ทำร้ายคนมานับไม่ถ้วน
ไม่มีเรื่องชั่วช้าเรื่องไหน
ที่ข้าไม่เคยทำ!

แต่ข้าไม่เคยคิด
จะทำร้ายท่านเลย!

